

Phẩm 24: NHÃN NHỤC

*Khéo an trụ nhĩn nhục
Là trang nghiêm tối thượng
Đây là tài sản quý
Báu thế gian không bằng.
Người nào tu hạnh nhĩn
Được người đời cung kính
Vì vậy luôn nhất tâm
Bền bỉ mà tu tập.
Người nào tu hạnh nhĩn
Lìa tội lỗi sân hận
Trong đời này, đời sau
Người tốt thường khen ngợi
Tài sản nhĩn và giới
Cùng tài sản thắng tuệ.
Các công đức như thế
Siêu việt cả thế gian
Bởi vậy người đủ trí
Thích hành hạnh nhĩn nhục.
Luôn đối với chúng sinh
Không sinh tâm ghét bỏ
Nhĩn như liều thuốc hay
Chữa trị độc sân hận.
Nhờ sức nhĩn nhục ấy
Nên giận dữ không sinh
Kẻ ngu không trí sáng
Như người mù chẳng thấy.
Dùng đèn sáng nhĩn nhục
Đưa người lên chánh đạo
Vì không của chánh pháp
Xoay vần trong năm đường.
Người tu hạnh nhĩn nhục
Ta nói là giàu có
Giận dữ, tội rất sâu
Như đồng hoang hiểm ác.
Người nào đủ hạnh nhĩn
Khéo vượt qua nạn ấy
Ai không tu hạnh nhĩn
Quên mất đạo chân chánh.
Muốn lìa khổ cõi ác
Không nhĩn, làm sao khỏi
Người nào hành nhĩn nhục
Ngày đêm được an ổn.
Dứt hết mọi sầu lo*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Đời sau thân xinh đẹp
Nhẫn là kho công đức
Người tốt luôn giữ gìn.
Khéo điều phục tâm ý
Không bị phiền não hại
Nhẫn là thêm trên trời
Thoát lo sợ luân hồi.
Người nào khéo tu tập
Ra khỏi khổ địa ngục
Nhẫn là nước công đức
Luôn thanh tịnh tràn đầy.
Trừ khát cho ngọc quý
Rửa tội như bàn sinh
Ai chuyên tu hạnh nhẫn
Được an ổn, vui tươi
Bình đẳng nhìn chúng sinh
Như mẹ hiền trong đời.*

M

Phẩm 25: TINH TẤN

*Nhờ nuôi lớn chánh pháp
Trong mọi lúc, mọi nơi
Phải tinh tấn dững mãi
Mà cầu quả báo tốt.
Ai không hành chánh pháp
Theo thời gian, không gian
Vì không có tinh tấn
Sinh nhiều sự biếng nhác
Người trí rất dững mãi
Thích chánh pháp giải thoát.
Sớm sinh về cõi trời
Như tên bắn chẳng khác
Nhờ sức tinh tấn ấy
Khéo làm được mọi việc.
Tất cả mọi việc làm
Đều sẽ được thành tựu
Chánh pháp xuất thế gian
Và nghĩa lợi thế gian.
Đều là nhờ tinh tấn
Bỏ tinh tấn chẳng có
Người nào không tinh tấn
Là bỏ các pháp lành.
Bị người đời khinh chê
Như bóng thỏ trắng mờ
Xa lìa tám Thánh đạo
Tịnh trí không tăng trưởng.
Chỉ có sức tinh tấn
Đạt đến nơi an ổn
Người nào đủ tinh tấn
Như vua đủ quyền lực.
La-hán không tinh tấn
Không thể thành Bồ-đề
Hiểu rõ công đức này
Các căn không tán loạn.
Phát khởi tâm tinh tấn
Là tối thắng bậc nhất
Đạt trí tịnh hiện tiền
Luôn sống trong chánh niệm
Xa lìa già và chết
Đạt được quả chân thường.*

Phẩm 26: THIÊN ĐỊNH

Người nào tu thiên định
Nhờ trí không đắm vướng
Hãy luôn luôn nhất tâm
Sống an vui thanh tịnh.
Khéo trụ tâm một cảnh
Không lỗi lầm sai trái
Thoát khỏi mọi lo sợ
Đây là niềm an lạc.
Ai trụ tâm một cảnh
Sẽ lìa những nghi ngờ
Trong sạch như vàng ròng
Đây là niềm an lạc.
Tâm người nào tịch tĩnh
Các căn không tán loạn
Nhất định đạt Bồ-đề
Đây là niềm an lạc.
Do trụ tâm một cảnh
Thích tu tập các định
Người này luôn đạt được
Diệu lạc Tam-ma-địa.
Thích ở nơi vắng lặng
Luôn tu định thù thắng
Hiểu rõ diệu lạc ấy
Ra khỏi thế gian này.
Tâm thanh tịnh như thế
Luôn an trụ một cảnh
Thoát khỏi lưới tội lỗi
Đạt tịch tĩnh tối thượng.
Nếu chuyên tâm một cảnh
Chế phục hết năm căn
Dùng nước trí trừ diệt
Sự thiêu đốt lửa ái.
Luôn an trụ hiện tiền
Diệu lạc rất thanh tịnh
Nhờ thoát khỏi tham ái
Thọ hưởng không cùng tận.
Tâm suy nghĩ tà vạy
Tan đi khắp mọi nơi
Người khéo trụ trong định
Luôn tương ứng một cảnh.
Thiên định tối thượng này
Sẽ đến thành Niết-bàn
Phá trừ các ma oán

Vì vậy nên tu tập.
Khéo giữ vững thiên định
Đều phục ý ngựa phi
Lìa hẳn những ưu lo
Nên an trụ tối thượng.
Người thiện xảo thiên định
Lìa tham mà biết đủ
Được quả báo thù thắng
Không thể nói hết được.
Giỏi tu tập như thế
Trụ tâm vào một cảnh
Vượt khỏi dòng sinh tử
Đạt đến nơi bất diệt.

M

Phẩm 27: THẮNG TUỆ

Nhờ sức tuệ dẫn đầu
Thích cần cầu chánh pháp
Luôn tương ứng với định
Như mẹ yêu con mình.
Cha mẹ ở thế gian
Không thể đi theo mãi
Chúng sinh trong năm đường
Trí tuệ luôn cứu hộ.
Núi trí tuệ thật cao
Nước giới luôn trong sạch
Thấy rõ hết tất cả
Tội lỗi ở ba cõi.
Ai hiểu biết chân thật
Cảnh sở duyên của mắt
Dùng trí làm chỗ dựa
Vượt khỏi biển ba cõi.
Siêng tu thí, giới, định
Lấy trí tuệ làm đầu
Nhờ trí thích giữ giới
Sẽ thoát khỏi đường ác.
Cảnh: chốn quán của mắt
Nhờ tuệ nên lìa nhiễm
Vì vậy Như Lai dạy
Khéo tu tám Thánh đạo.
Nên đầu tiên mở bày
Về Khổ, Tập... bốn Đế
Nhờ lực tuệ tăng thượng
Phá ngu si chấp thường.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Trí tuệ như gương bén
Chặt dây leo tham ái
Cắt dây trói sinh lão
Và những thứ tội lỗi.
Trí: cam lồ thù thắng
Là pháp tài xuất thế
Thiện tri thức tối thượng
Là kho báu quý nhất.
Tu trí, giới thành thực
Lìa tham ái nghi hoặc
Luôn nương nơi tịch tĩnh
Chỉ bày đạo chân thật.
Trí tuệ như kim cương
Có sức bén lại bền
Phá trừ các phiền não
Đi xe bậc Đại trí.*

